

NYHETSBREV 2026/07

Svensk översättning av Brev Juli 2026

Innehåll

1. Redaktionellt
2. Mietek Pemper: tillägg
3. Vi ses i Riga
4. Familjefotot 1927
5. Intervju med Max
6. Wrangelpedia-konfekt
7. Vem var det? - gåta
8. Picasso i Lindau
9. Intervju med Margi
10. Resetips
11. Sommarintryck
12. Familjens födelsedagskalender

Översatt från tyska. Namn, ortnamn, datum och källhänvisningar har bevarats som i originalet.

Redaktionellt

Kära kusiner,

När ni läser detta är en liten familjegrupp - Charlotte, Cornelia och Jochen - på väg i Lettland och Estland för att förbereda nästa års jubileumsresa. Kusin Jochen har redan gjort ett fantastiskt förarbete. Som ni vet är det 2027 750 år sedan vårt namn för första gången nämndes i en urkund. Det vill vi använda som anledning till en gemensam resa till platser i Baltikum som hör samman med släkten Wrangel(I). Resan äger rum den 2-8 augusti 2027.

Mer information finns i researtikeln, så att ni redan nu kan börja planera. I detta nyhetsbrev finns också mer om familjefotot från 1927. För hundra år sedan firade våra förfäder jubileet. Vi hoppas att läsningen ska roa er: kusin Karl Ernst har hittat på en gåta, kusin Sophie har återigen kuraterat en utställning, kusin Margi Hesselbach berättar om sin passion för hockey och kusin Niko hänförs av Guggenheimmuseet i Bilbao.

Ert redaktionsteam

Angelika, Barbara, Cornelia, Hubertus, Jochen och Nikolaus

Bidrag till nästa nyhetsbrev

Vi skulle bli mycket glada över idéer, förslag och intressanta eller spännande berättelser till nyhetsbrev nr 16. Våga er fram - nästan allt är tillåtet. Sista inlämningsdag: 15 oktober 2026.

Den viktige mannen i bakgrunden

Mietek Pemper - den okända delen av historien om Schindlers lista: ett tillägg

I föregående nummer publicerade vi en artikel om Mietek Pemper. Ett väsentligt faktum föll tyvärr bort i redigeringen och vill vi här absolut uppmärksamma: Till Mietek Pempers livsgärning hör - och det kan knappast betonas nog - att det var han som skrev den berömda förteckningen, Schindlers lista. Därigenom kunde den tyske fabrikanten Oskar Schindler rädda fler än 1 200 lägerfångar.

Som personlig stenograf åt lägerkommendanten Amon Göth i koncentrationslägret Plaszow hade han tillgång till lägerlistorna och kunde föra informationen vidare till Oskar Schindler och dennes judiske bokhållare Itzhak Stern. I Hollywoodfilmen Schindler's List från 1993 får Stern av dramaturgiska skäl denna roll. Vid den tiden befann han sig dock sedan länge i säkerhet i Schindlers fabrik och hade alltså inte tillgång till listan över lägerfångar. Det var Pemper som skrev listan.

PS. Vi skickade numret, inklusive artikeln, till den för oss kända systerdottern till herr Pemper. Fru Pemper svarade mycket vänligt och påpekade att tre, inte två, systerdöttrar framträdde som arvingar efter herr Pemper.

Redaktionen

Vi ses i Riga

Datomet för vår jubileumsresa: 2-8 augusti 2027

Stora saker kastar sina skuggor framför sig: Datomet för vår jubileumsresa till Baltikum är fastställt. Den äger rum 2-8 augusti 2027 och leder oss från Riga, via många platser förknippade med vår släkthistoria, till Tallinn. Nästa år är det 750 år sedan namnet Wrangel för första gången nämndes i en urkund. Urkunden finns i arkivet i Riga. Därför börjar resan i Lettlands huvudstad.

Kusin Jochen Storhas funderar på ett fint program. Ännu är resan inte detaljplanerad, men den blir säkert både intressant och angenäm. Familjär, förstås, och brokigt på tyska, svenska, engelska - vilket språk som än passar. Avsätt tid för den. Det vore fint.

Vi börjar med en välkomstkväll i Riga måndag den 2 augusti. Resedatomet är samordnat med de svenska släktingarna. Följande dag ägnas åt Riga och en stadsvandring genom gamla stan. Riga är otroligt vackert. Domkapitlet är platsen för den första omnämningen, riddarhuset har anknytning till de livländska Wranglarna och den siste militärguvernören på borgen var en Wrangel.

Efter den andra natten i Riga fortsätter vi mot Dorpat med stopp i Alt-Abellen och provsmakning av Abul-bryggeriets Wrangel-öl. På vägen ligger även Ludenhof och ruinen Odenpä. I Dorpat övernattar vi, efter att också ha sett den lilla staden med dess berömda universitet.

Nästa dag kan föra oss till exempelvis Ellistfer, Raick och den renoverade egendomen Waschel, hela tiden genom det vackra estniska landskapet mot Östersjön. För natten vill vi hitta en Wrangel-egendom i Viol. Via Haljall och den levande egendomen Koil når vi sedan sista stationen, Tallinn. Kanske kan vi fira vår festkväll i riddarhuset - det avgörs av statskansliet. En gudstjänst för oss i domkyrkan under de sekellånga Wrangel-epitafen? Vi arbetar på det, och det ser redan lovande ut.

Den som inte har tid en hel vecka kan ansluta senare, antingen i Viol eller Tallinn. Det går också utmärkt att stanna längre på semester i Baltikum. Kostnaderna kan ännu inte anges, det är för tidigt. Men vi återkommer snart med mer. Så: Vi ses i Riga.

Kusin Cornelia (Abellen)

Rätt huvudbonad

Inför den stora familjedagen i Baltikum 2027 pågår redan arbetet med familjens merchandise-program. En kollektion kepsar är nästan klar - här visades de första proverna. Kepsarna kommer i färgerna marinblå, oliv och saharasand. De bär märkningen Earthaware och är av 100 procent ekologisk bomull. Vid skärmens sida finns vårt familjevapen broderat mot mörkröd botten. Kepsarna erbjuds på familjedagen och kan köpas från resans början.

Kusin Hubertus (Abellen)

Jubileumsmötet för hundra år sedan

Förklaringar till familjebilden

De visade oss vad som är värt att fira: jubileumsmötet för hundra år sedan.

För hundra år sedan gjorde våra förfäder, precis som vi förhoppningsvis gör nästa år, ett familjefoto. De träffades i Sverige för att fira 650 år sedan vårt namn först nämndes i en urkund. Det är fantastiskt att bilden fortfarande finns och att vi har den. Den ska stämma oss till jubileumsåret 2027. Vi måste bli minst lika många - nej, mycket fler - så att våra efterkommande om hundra år kan säga: Titta på det här.

Familjebilden finns också i Wrangelpedia under uppslaget Familjedag 1927 i Strängnäs. Där är den dessutom animerad: när man långsamt för musen över ett ansikte visas namnet. Jag har tyvärr bara kunnat identifiera och placera en del av personerna. Särskilt bland svenskarna kanske någon kan hjälpa till att fylla luckorna. Tack på förhand.

Den som har möjlighet kan även bläddra i första Acta Wrangeliana (1928), där familjedagen beskrivs. I nästa nummer bläddrar vi vidare.

Deltagare i konventet

Ordföranden Robert Freiherr von Wrangell, vice ordföranden Erik Jonkheer von Wrangel af Lindenberg, sekreteraren dr Karl Gustav Freiherr von Wrangell, skattmästaren Hans Baron von Wrangell, första ledamoten professor dr Ewert Wrangel och andra ledamoten dr Moritz Baron von Wrangell. Därutöver representerades släkthusen av: Lagenä: Wilhelm Baron von Wrangell; Abellen: Irmgard Freiin von Wrangel; Tois: Benita Baronesse Wrangell; Grafen Sauss: Carl Gustav Graf Wrangel af Sauss, Frederik Ulrik Graf Wrangel af Sauss, kunglige statsministern Hermann Graf Wrangel af Sauss; Friherren Sauss: Hermann Friherre Wrangel af Sauss; Wrangel von Brehmer: Ingeborg Friherrinna Wrangel von Brehmer, Hermann Friherre Wrangel von Brehmer; Ellistfer: Gösta, Frederik, Hermann och Hendrik Wrangel; Lindeberg (Säby): Hermann, Helmut och Wolmar Friherre Wrangel af Lindeberg.

Utöver dessa 22 närvarande hade 27 fullmakter medförts, vilket motsvarade en majoritet av förbundets 65 medlemmar.

Närvarolistan för 23-25 augusti upptar dessutom Amy Krüdener (född von Wrangell), Olaf Wrangell, Elsie von Wrangell (född von Schwarzenfeld), Ellinor Widerström (född von Wrangel), K. E. Widerström, Charlotte Grevinna Wrangel av Sauss (född Baour), Berta Grevinna Wrangel av Sauss (född Hedberg), Essi Friherrinna Wrangel av Sauss (född Ericson), Agneta Wrangel, Margareta Cederschiöld (född Wrangel von Brehmer), Dorothea, Barbara och Elsa Wrangel, Margaretha och Henric Rosencrantz, Ingrid, Elisabeth, Hedvig, Gustaf, Märta, Carl-Otto och Karin Wrangel av Lindeberg samt Eric von Wrangel (Amersfort).

Festföredraget hölls av Wilhelm (Willo) Wrangell, som talade om släkten Wrangels historia. För 650 år sedan dokumenterades de första namnbärarna i Estland.

Källor: Acta (nr 1) 1928/1, s. 3 f.; närvarolista Strängnäs 23-25 augusti 1927, Joost Freiherr von Wrangells samling.

Kusin Jochen (Lagenä)

Vår intervju

'Oro i Baltikum för ett ryskt angrepp är stor'

Kusin Max Niederwemmer, Katrins (Abellen) make, berättar om sina uppgifter som soldat i Estland och Lettland och om sin roll som familjefar.

Vad uppskattar du mest med de baltiska staterna?

Mitt första besök var för två år sedan, när Katrin gav mig en resa till Tallinn i födelsedagspresent. I Tallinn lade jag genast märke till gästfriheten, den tyskpåverkade kulturen, esternas artighet och avspändhet. På Estlands nationaldag var innerstaden fylld, men ändå utan trängsel och knuffar. Människorna tar hänsyn till varandra. I de stora baltiska städerna slås jag också av hur upprätt, välvårdat och stolt människor möter en.

Vad bör vi tänka på under jubileumsresan?

Jag har redan fått se familjedagens program. Genom många mil i Baltikum på rekognosceringar vet jag att transporttiderna är en utmaning, trots bättre infrastruktur. Därför är det bra att på vägen lägga in historiska sevärdheter eller naturupplevelser. En avstickare till bryggeriet i Brenguli med picknick är säkert obligatorisk. Ägaren talar bara lettiska och bryggeriet har ingen egen butik, men mitt emot finns en inbjudande ölträdgård vid sjön - och ölet smakar mycket gott.

Jag tyckte mycket om Motståndsmuseet i Tallinn, men det finns fler museer som är väl värda ett besök.

Hur stor är oron för ett ryskt angrepp?

Människornas oro är mycket stor och närvarande i samhället. I Tyskland är vår uppfattning om hot långt från de baltiska staternas oro och konkreta åtgärder. Om man följer den öppna rapporteringen om det ryska hybrid-hotet blir det tydligt. De baltiska länderna har kommit betydligt längre i sina förberedelser för hela samhället. Det har konkreta orsaker, både säkerhetsrelaterade incidenter och erfarenheter från sovjettiden, som fortfarande upplevs som ockupation och förtryck.

Enligt min uppfattning pågår den direkta konfrontationen redan i dag under gränsen för väpnad konflikt: avskurna undervattenskablar mellan Estland och Finland, ryska marinens spaning i Nord- och Östersjön, även utanför tyska kuster, och luftrumskränkningar. Dessa händelser är inte slumpmässiga.

Varför leder ditt arbete så ofta till Baltikum?

Jag tjänstgör vid 1:a tysk-nederländska kåren i Münster, ett multinationellt NATO-förband med soldater från 14 nationer. Kåren är ett taktiskt högkvarter för markoperationer och viktigt för skyddet och försvaret av Estland och Lettland. I händelse av försvar leder den regionala styrkor och integrerar förstärkningar. Jag är chef för generalstabsavdelning 5, ansvarig för NATO:s taktiska planering för Estland och Lettland.

Panzerbrigade 45 Litauen är Bundeswehrs första permanent stationerade förband utomlands. Den ska vara fullt operativ i slutet av 2027, omfatta omkring 4 800 soldater och, tillsammans med andra truppförband, säkra NATO:s östra flank - särskilt den strategiskt viktiga Suwalkikorridoren. Uppbyggnaden sker enligt frivillighetsprincipen och är en stor utmaning.

Övningen FREEDOM SHIELD är en del av brigadens förberedelser för full beredskap. För första gången övades strid med brigaden på litauisk mark, med drönare, strids- och pansarfordon, elektronisk krigföring, artilleri och helikoptrar.

Vilken uppgift har varit mest intressant?

Mina 30 år har fört mig till många tjänster: taktisk ledning, policyarbete i ministeriet och Bryssel, civil-militär samverkan och nuvarande planeringschef i Münster. Omväxlingen gör yrket spännande. Samtidigt har det alltid varit viktigt för mig att tillsammans med Katrin och barnen skapa en vardag där vi som familj håller ihop och mår

bra. Rollen som familjefar är nog den vackraste, men också den mest krävande och givande uppgiften.

Vi ses helst i både Riga och Tallinn - båda är skönheter vid havet, och jag njuter av varje besök där.

Frågorna ställdes av kusin Cornelia (Abellen).

Wrangelpedia-konfekt nr 2

Den gamle riddaren Wrangel

Så kan Heinrich Wrangell före 1277 ha färdats genom Marialand. Det var vilda tider. Man borde egentligen ha hållit ihop för att skapa lite ordning i kaoset. Men rättvisa och styrka bytte ofta sida, och allierade föll ifrån. Trots detta växte med envishet ett kulturland fram. I esternas, liverna och letternas land etablerades under några årtionden stabilitet och välbefinnande. Städerna Tallinn och Riga blomstrade.

Henricus de Wrangle är den äldsta person vi känner till med namnet Wrangel. Han kom från Varangu i Estland och kämpade framgångsrikt på kyrkans sida, tills han sannolikt föll vid Ascheraden 1279. En mer utförlig text finns i artikeln i Wrangelpedia, publicerad i januari 2025. Nästan 'live' kan detta upplevas under jubileumsresan 2-8 augusti 2027.

Exklusivt och handgjort av kusin Jochen (Lagena).

Vem var det? - en gåta av kusin Karl Ernst

En mycket gammal georgisk grevesläkt upphöjdes till furstlig rang när Georgien införlivades i tsarriket. På tyska internet finns i dag bara en kort text om familjen och om en namnbärare född 1908, som överlevde revolutionstiden, senare bodde i Tbilisi och skrev en biografi över Lermontov.

Vi får höra om 'tjerkessiska' föräldralösa pojkar, små furstar och bröder i ungefär tioårsåldern, som 1888 eller 1889 dök upp i Reval. Fadern och modern, en tyskbaltisk friherrinna, hade avlidit vid 30 respektive 31 års ålder. Pojkarna hette Michail (1875-1919) och Wladimir (1877-1943). Till en början hade bröderna få lekkamrater. En tolvårig kusin blev snart deras närmaste kamrat och mest förtrogna vän. Hon försvarade dem beslutsamt när domskoleelever omringade dem i domkyrkans trädgård och skrattade åt deras märkliga klädsel. När Wladimir knuffades och mössan föll av, drog bröderna sina dolkar. Därefter tvingades de bära sjömansdräkter i två månader.

Michael blev kammarherre vid tsarhovet, hörde till Rasputins anhängare och sköts i Sankt Petersburg 1919. Wladimir kom till Sackhof till en farbror, blev senare överste vid gardesulanregementet, levde som statslös i Belgrad under svåra förhållanden och kom efter flera svårigheter till Tyskland. Där gifte han sig 1928 med sin kusin och barndomsvän från Reval. Vem kan kusinen ha varit - hon som senare blev furstinna, tidigare baronessa och hade ytterligare titlar?

Den här gången: Picasso

Kusin Sophies tredje utställning på Lindau stadsmuseum

Picassoutställningar har det förstås funnits många av; han är en av 1900-talets mest betydande konstnärer med ett enormt oeuvre. Men den i Lindau har en särskild dragningskraft. Kusin Sophie Sümmermann, dotter till Karoline (Abellen), har varit med och kuraterat den. Det är redan tredje utställningen i Lindau där hon har haft händerna med - det vill säga gjort nästan allt. Utställningen koncentrerar sig på två delar av Picassos verk: teckningar och keramik.

Redan vid vernissagen i början av maj kom omkring 2 500 personer. En del av ön stängdes av och människor köade för att komma in långt in på natten. En folkfest för Picasso. Mitt i vimlet stod Sophie i knallröd tröja och med lika röda läppar. Hon gör det bra.

Vernissagen blev en stor fest med vin och livemusik, delvis eftersom Lindau stadsmuseum Cavazzen - en barockskönhet - totalrenoverades förra året och nu visas i ny glans, både inne och ute. Sent på kvällen kläddes fasaden i en romantisk, färgstark videoproduktion.

I de nygestaltade rummen samlar utställningen PICASSO.HANDMADE mer än nittio arbeten från alla faser i Picassos skapande. Belysningen är genomgående mycket god. Vissa verk kommer från privata samlingar och visas annars inte offentligt, till exempel tre skira små figurer som Picasso en gång klippte av papper och målade åt sina barn, eller en bok signerad av konstnären och illustrerad med en av hans ikoniska duvor.

I sista kabinettet möter en tecknad duva en keramisk duva. Det finns endast tolv sådana keramiska duvor i världen. Exemplet i Lindau tillhörde en gång Picassos keramiker, som hade fått den av Picassos änka kvällen före hennes självmord.

Sophie visade även detta rum för oss strax innan den officiella invigningen. Hon är en begåvad guide. Självklart var den nära familjen där den kvällen. Grattis, Sophie.

Kusin Cornelia (Abellen)

Sportintervjun

Margi Hesselbach: hockeypassion på högsta nivå

I förra nyhetsbrevet intervjuade vi Simon Wrangel, som spelar framgångsrikt fotboll i U16-laget hos 1860 München. Men vi har ytterligare en fantastisk idrottare i familjen: Margi Hesselbach, dotter till Charlotte (Lagena) och Conrad Hesselbach, spelar på allra högsta nivå i damernas hockey-Bundesliga för anrika Club an der Alster i Hamburg. Vi talade med Margi om vägen till eliten, vardagen, målen och förhoppningarna.

Hur började din väg inom hockeyn?

Eftersom min mamma Charlotte var en mycket ambitiös hockeyspelare, och fortfarande spelar på fritiden, fick jag nästan hockeygenen i vaggan. Med klubba och boll kom jag i kontakt redan som liten. Jag började spela i TTK Sachsenwald när jag var fyra, bytte sedan till Harvestehuder Tennis- und Hockey-Club och spelade där fyra år i ungdomsverksamheten. Till sist blev jag scoutad av Club an der Alster och togs direkt in i damernas Bundesligalag.

Hur ser vardagen i ligan ut?

Vi lägger ner mycket tid och fysiskt arbete på träning och resor. Vi är inga proffs, men tränar fyra till fem gånger per vecka och spelar 22 matcher. Resorna går bland annat till Rhenlandet, Berlin, Mannheim och München. Vi kommer ofta dagen före och bor på hotell. Vanligen reser vi med buss, ibland tåg. Till bortamatcher i München får vi flyga.

Efter grundserien spelar de åtta bästa lagen kvartsfinal. Vinnarna går vidare till Final Four. För oss är Final Four säsongens mål. Förra säsongen åkte vi tyvärr ut redan i kvartsfinal mot Flottbeck, trots att vi hade besegrat dem klart i grundserien. Vi är ett mycket ungt och ambitiöst, men delvis ännu oerfaret lag.

Vilken position har du och vilka är dina styrkor?

Jag tillhör redan startuppställningen och får mycket förtroende och speltid. Jag spelade i alla säsongsmatcher. Jag är vänster innerback. Mina styrkor ligger i att starta upp spelet från försvaret och fördela bollen. Tränaren har ofta sagt att jag spelar för komplicerat och att den enkla passningen ibland är bättre. Alla passningar kan inte vara drömbollar - det behöver jag arbeta på.

Har du också mött motgångar?

Ja. Jag var en fast del av U16-landslaget och ledde till och med laget som kapten. När jag slet av två yttre ledband och inte kunde träna eller tävla på flera veckor togs jag inte längre ut. Det värsta var att ingen från förbundet kontaktade mig igen och att dåvarande förbundskaptenen slutade kommunicera med mig. Det gjorde verkligen ont och visar att strukturerna i DHB delvis ännu inte är tillräckligt professionella.

Vilka mål har du?

Jag är ung och hoppas ha en lång karriär framför mig. En dag vill jag åter kallas till landslaget. Det vore en stor ära att spela för DANAS, Tysklands damlandslag, och få representera mitt land internationellt. På klubbblagsnivå hoppas jag att vi kommer så långt som möjligt i mästerskapen och kanske får fira någon titel.

Ibland ser jag vad vänner gör på fritiden medan jag tränar eller reser, men jag känner ingen verklig avund. Jag har valt den här vägen medvetet, eftersom hockey är min stora passion. Upplevelserna, vänskaperna och de gemensamma framgångarna ger mycket tillbaka.

Hur stöttar familjen dig?

Min familj står helt bakom mig och ger mig allt stöd jag kan önska. När vi spelar i Köln eller Düsseldorf kommer min syster Helena och min bror Konstantin, som studerar där. Till och med min moster Caroline och hennes

barn, som också bor i Köln, kommer. Det visar gång på gång att familjen står vid min sida.

Jag går just nu en utbildning inom grossist- och utrikeshandel. Till en början stöttade min utbildningsarbetsplats mig mycket och gav mig ledigt för bortamatcher. På senare tid har det förändrats något, vilket jag förstår eftersom företaget genomgår omstrukturering efter en konkurs. Nu måste jag formellt ansöka om semester.

Ett abrupt slut på hockeykarriären vore naturligtvis sorgligt. Hockey har alltid präglat min vardag och mitt liv. Men även det skulle jag klara; min familj skulle stötta och fånga upp mig. Livet har många andra spännande sidor, och jag skulle förbli förbunden med sporten och hitta nya mål.

Margi beskriver familjedagen på Gut Hühnscheid 2023 som varm och familjär. Hon tyckte om att lära känna många släktingar och få veta mer om de gemensamma rötterna, och hoppas kunna delta även i kommande familjedagar.

Frågorna ställdes av kusin Hubertus (Abellen).

Resetips

Ett arkitektoniskt underverk: Guggenheimmuseet i Bilbao

På årets sommarresa besökte vi Spaniens Atlantkust och fick uppleva en särskild höjdpunkt. I Bilbao följde vi med en lokal stadsguide på en förtrollande rundtur. I centrum stod naturligtvis Guggenheimmuseet, som fascinerade oss fullständigt. Därför kan jag bara rekommendera er att ge er av till Guggenheim Bilbao och uppleva ett verkligt underverk av modern och samtida konst. Den imponerande byggnaden, ritad av den berömda arkitekten Frank Gehry, ligger direkt vid Nerviónfloden och visar sedan invigningen 1997 en enastående samling spanska och internationella mästerverk.

En modernitetens fyr

Guggenheimmuseet i Bilbao är ett arkitektoniskt mästerverk och en fyr för samtida konst. Museet, som invigdes den 18 oktober 1997, har förvandlat Bilbao till ett kulturellt centrum. Den kanadensisk-amerikanske arkitekten Frank O. Gehrys byggnad utmärks av innovativa, böljande former som utmanar traditionella designkonventioner.

Den unika formen

En av museets mest slående egenskaper är den futuristiska formen: organiska, flödande volymer klädda i titanplattor, glas och kalksten. Fasaden består av en komplex ordning av vridna och böjda former som fångar ljuset och gör att museet tycks ändra form och färg under dagen. Titanet ger byggnaden en skimrande, nästan eterisk karaktär.

Läget vid Nervión i stadsdelen Abandoibarra förstärker dragningskraften. De reflekterande ytorna speglar vattnet och stadslandskapet och förenar arkitektur och miljö. Delar av byggnaden påminner om skeppsskrov och knyter an till Bilbaos historia av skeppsbygge.

Inne i huset

När man kliver in känns det som att komma till en annan värld. De vidsträckta gallerierna glider sömlöst in i varandra. Museet omfattar 24 000 kvadratmeter, varav 10 540 kvadratmeter i 19 gallerier används för utställningar. Det gör det till ett av Spaniens största museer.

Det centrala atriet, känt som 'blomman', är museets hjärta. Det enorma ljusfyllda rummet omges av böljande gångvägar och hängande broar med storslagna vyer över gallerierna nedanför. Utformningen inbjuder till rörelse, utforskande och upptäckande.

Sedan öppningen 1997 har Guggenheim Bilbao, med hunden Puppy - Jeff Koons blomsterskulptur framför byggnaden - blivit en internationell symbol för Bilbao. I samlingen finns verk av bland andra Mark Rothko, Willem de Kooning, Anselm Kiefer och Jeff Koons. En höjdpunkt är Richard Serras The Matter of Time, en serie massiva spiralformade skulpturer som besökaren kan gå igenom och uppleva inifrån.

Utöver den permanenta samlingen arrangerar museet tillfälliga utställningar med avantgardeverk från hela världen. Museets framgång har blivit känd som Guggenheim- eller Bilbao-effekten: före bygget var Bilbao framför allt en industristad med krympande ekonomi, men museet drog till sig miljontals turister och skapade stora ekonomiska fördelar för regionen.

Det är också värt att utforska Abandoibarra med parker, modern arkitektur och kulturliv. Den närliggande La Salve-bron med sin röda båge är ett kännetecken som kompletterar museets futuristiska uttryck. Längs strandpromenaden finns vackra vyer, kaféer, restauranger och butiker.

Guggenheimmuseet är mer än ett museum; det är en symbol för förvandling och innovation. Med sin banbrytande form och förstklassiga konstsamling är det ett måste för konst- och arkitekturälskare.

Kusin Nikolaus (Abellen)

Sommarintryck

Av Barbara: Det finns också mycket vackert i världen.

Familjens födelsedagskalender

Juli

Philipp (Raick) - 20.07.1971
Diane (Koil), Alexis dotter - 21.07.1991
Katrín (Abellen) - 25.07.1975
Anna von Bandemer - 26.07.1955
Monika Storhas, Ingelas (Lagena) dotter - 26.07.1965
Sonja Schlichting (Abellen) - 31.07.1974

Augusti

Constantin (Sauss), Philips son - 01.08.1988
Greta (Raick), Fayes och Carolas syster - 09.08.1939
Kirsten (Abellen) - 16.08.1976
Elke von Hülsen, Johann-Dietrichs hustru - 25.08.1972
Rainer Storhas, Ingelas (Lagena) son - 27.08.1963

September

Ehregard Temps (Abellen) - 09.09.1935
Vera Görnemann (Raick) - 09.09.1968
Estella (Sauss) - 09.09.1999
Karoline Remig (Abellen) - 15.09.1948
Andrea (Ludenhof) - 17.09.1956
Oliver (Sauss) - 17.09.1964
Thomas Mittermaier, Kirstens (Abellen) make - 21.09.1966
Nikolaus (Abellen) - 25.09.1945

Oktober

Carolina (Lagena), Nikolas dotter - 04.10.2002
Irina Glazunova (Addinal), Nikolai Kuzmins dotter - 06.10.1977
Joachim (Abellen) - 07.10.1981
Theda v.d. Wense, Ursula v.d. Wenses (Tutti, Abellen) dotter - 09.10.1966
Moritz von Hülsen, Gitas (Lagena) son - 17.10.1979
Donata (Sauss) - 22.10.1985

Wrangel(l) - nyhetsbrevsteam

Angelika · Barbara · Cornelia · Hubertus · Jochen · Nikolaus